

नारिकेलफलं यद्वत् सकोषं दृष्टिमुच्यते ।
 तद्वत् प्रयात्यसौ दृष्टिं स कोषोऽधोमुखः स्थितः ॥ ६ ॥
 तले तु जानुपार्श्वार्थां करौ न्यस्य स वर्धते ।
 अङ्गुष्ठौ चोपरि न्यस्तौ जान्वोरग्रे तथाङ्गुली ॥ ७ ॥
 जानुपृष्ठे तथा नेत्रे जानुमध्ये च नासिका ।
 स्निग्धौ पार्श्वोदयस्थे च बाहुजङ्घे वह्निःस्थिते ॥ ८ ॥
 एवं दृष्टिं क्रमाद्याति जन्तुः स्त्रीगर्भसंस्थितः ।
 अन्यसत्वोदरे जन्तोर्यथा रूपं तथा स्थितिः ॥ ९ ॥
 काठिन्यमग्निना याति भुक्तपीतेन जीवति ।
 पुण्या पुण्याश्रयमयी स्थितिर्जन्तोस्तथोदरे ॥ १० ॥
 नाडो चाप्यायनी नाम नाभ्यां तस्य निबध्यते ।
 स्त्रीणां तथान्त्रशुषिरे सा निबद्धोपजायते ॥ ११ ॥
 क्रामन्ति भुक्तपीतानि स्त्रीणां गर्भोदरे यथा ।
 तैराप्यायितदेहोऽसौ जन्तुर्दृष्टिमुपैति वै ॥ १२ ॥
 स्मृतीस्तस्य प्रयान्त्यस्य बद्धः संसारभूमयः ।
 ततो निर्वेदमायाति पीड्यमान इतस्ततः ॥ १३ ॥
 पुनर्नैवं करिष्यामि मुक्तमात्र इहोदरात् ।
 तथा तथा यतिष्यामि गर्भं नाप्याम्यहं यथा ॥ १४ ॥
 इति चिन्तयते स्मृत्वा जन्मदुःखशतानि वै ।
 यानि पूर्वानुभूतानि दैवभूतानि यानि वै ॥ १५ ॥
 ततः कालक्रमाज्जन्तुः परिवर्त्तत्यधोमुखः ।
 नवमे दशमे वापि मासि सञ्जायते यतः ॥ १६ ॥